

LLENGUATGE RESPECTUÓS I INCLUSIU

Els **canvis socials** i de **mentalitat** han comportat canvis en la **llengua**, que evoluciona i busca respondre a les necessitats de la comunitat que la utilitza.

En la nostra societat la igualtat entre les persones i col·lectius és un valor, i la comunicació en l'àmbit administratiu ha de contribuir a reflectir estos drets i valors. La Constitució condemna la discriminació per raó d'origen, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Per tot això, cal evitar **paraules, expressions o imatges** que poden marginar, fer mal i alimentar els prejudis existents respecte a moltes persones i col·lectius, per exemple persones amb diversitat funcional, migrants o persones majors.

En general, podem seguir estes **recomanacions** per a evitar un llenguatge poc respectuós:

1. Relacionar una **ètnia** o un **col·lectiu** amb activitats delictives, ni mencionar l'origen territorial, la raça, l'orientació sexual o la religió quan no és rellevant per a la informació.
2. Evitar utilitzar **recursos lingüístics** com:
 - Els **eufemismes**: *persones especials...*
 - **Paraules i expressions** que transmeten condescendència o infantilització: *campions, herois, ceguet, sordet...*
 - **Descripcions negatives**: *víctima de..., patix de...*
3. Situar la "**persona**" abans que la **discapacitat**, perquè les persones tenen més atributs que la seua discapacitat:

Persona amb discapacitat física o mobilitat reduïda / amb discapacitat intel·lectual / amb discapacitat visual i auditiva

Discapacitat/ada, minusvàlid/a, invàlid/a, disminuït/ida, incapaç, impedit/ida